R. 193.

Üldine
jõulu ja uue-
aasta album.
1924/25.

C.593.

XIV. 45.

Hind 30 marka.

ÜLDINE JÕULU JA UUEAASTA ALBUM

1924 / 1925

Sisu:

Jõulud-Uusaasta. . . . . R. Abroi.
„Lõikus“. . . . . A. Arro helitöö.
Palestiina . . . . . Professor I. F. Cionglinsky.
Ingel (laul.), ... Lermontovi järele.
Uueaasta kingitus . . . . . (Prantsuse keelest.)
Veroonika . . . . . Ingerdi jutustus Kristuse ajast.
Kättemaks . . . . . Akadeemik J. Roni.
Lumililled . . . . . Viki Kärkkäinen.
Mitmesugu rahvuste vanasõnad ja mõtteterad.
Mitmesugu rahvuste huumor.

I. Tallinna Matusetalitusäri ja Puusärgi kauplus.

Asub nüüd Vene tän. 10. Postimaja vastas. Kõnetr. 6-98.

Võtab oma peale matuseid ja surnute ärasaatmisi. Üürib välja matusteks **surnu- ja pärjavankreid** valges ja mustas leinas. -- -- -- Suures valikus on valmis

puusärke, metallpärgi, hauariste jne.

Austades **J. SAKEUS.**

ELEKTROTEHNIKA KONTOR
P. DETTLOFF

Tallinn, Niguliste tänav nr. 6. --- Kõnetraat 21-74.

JÔU-, VALGUSE- JA NÕRGAVOOLU SISSESEADMINE JA KÔIKSUGU REPARATUURTÖÖD.

Eelarved ja kalkulatsioonid.

Elektrilampide ja installatsioonmaterjali müügikoht.

Asutatud 1898 a. **PACHEL & Ko.** Asutatud 1898 a.

Tallinn, Uus uul. 16. Kõn. 3-43, 13-51. Telegr. aadr. Pachel Tallinn.

Kaubandusosakond. Import-eksport, agentuurid, esitused Inglismaa, Ameerika, Rootsi ja Saksamaa äridest, kõiksugu keemia tooresainete, korkide, masinate, raua. terase, pleki- ja koloniaalkaupade peale Eestis ja Venemaal. -- Rootsi gaasi- ja koksvabrikute majanduslise ühingu, Stockholmis Rootsi kivisöetõrva pealadu. -- Paul Hartmann'i A.-S. Heidenheimis, havasidumise materjaalide ja vati vabrikuladu.

Alati ladus: Rootsi kivisöetõrv, katusepapp, katuseplekk, liimi ja kondijahu jne.

PAHEL & Ko. Tööstus osakond. Masinate ehitus. Mehaaniline sepa-, metall ja plekitööstus.

Tehniline & kaubndusl. juhatus: Tallinn, Uus uul. 16. Tel. 3-43, 13-51.

Töökojad & tööjuhatus. Riesenkampfi uul. 60-a. Tel 18-21.

Masinate ehitus: Mootorid, aurumasinad, jahuveskid, viinapõletamise ja piiritusepuhastamise, naha parkimise vabrikute, tapamajade, liha- ja rasvajätiste ümbertöötamise sisseseaded.

Sepatööstus: Igasugused sepatööd, taotult ehk vormides väljalöödult, igas nõutavas suuruses, joonistuse ehk mustri järele.

Mehaan. tereimise ja lukusepa osakond: Kõik sellesse puutuvad tööd saavad korralikult ja täpselt täidetud.

Plekitööstuse osakond: Igasuguste plekktooside ja riistade valmistus, trükitult ja ilma; pleki- ja paberitööstuses ettetulevate lõigete kiire ja otstarbekohane valmistamine.

Parandusosakond: Igasuguste masinate parandus; eriala automobiilide jaoks.

Autogeeniline raua kokkukeetmine.

Kartulite mehaan. ja keemiline ümbertöötam. igasugusteks tarbeaineteks, nagu: kartulijahu, piiritus jne. Vabrikud: Virumaal.

Ekstraktide, essentside ja teiste saaduste vabrik: Vaimu uul. nr. 1. Telefon 6-19.

Põllumajandusline Osaühisus „AMILUM".

Juhatus: Tallinnas, Uus uul. 16. Tel. 3-43, 13-51.

Tööstused. Viru maak. Lüganuse. Tel. 24. -- Kartulite ümbertöötamine igasugusteks tarbeaineteks.

Tööstused Tartus: Tartu liimi ja kondijahu vabrik, Tartus, Rebase uul. nr. 5. Telefon 3-16. -- Kõrgeväärtuslist kondiliimi, nahaliimi, kondijahu loomatoiduks, kondi ja kalajahu põllurammuks, sarvejahu ja rasva.

„AKVA", alkoholita likööri ekstraktid ja limonad „SIDRONI-SOODA" on võistluseta. Kontor ja ladu: Tallinn, Vaimu tän. nr. 1. -- Kõnetraat nr. 6-19.

ARNOLD VELDERMANN

Harja ja pinsle tööstus.

Kullasepa tänav nr. 7, Tallinnas. Kõnetraat 29—81.

Valmisriiete kauplus S. Schwarz

Asut. 1880 a. Tallinn, Pikk tänav nr. 3.

Soovitan suures väljavalikus oma töökojas valmistatud uuemate moodide järele meesterahva palituid, ülikondi, pükse ja vihmakuubesid; naisterahva talve riideid, kostüüme, jakke ja vihmamantleid. Võtan ka tellimisi vastu. Töö kiire ja korralik. Hinnad odavad. Suur väljavalik meesterahva kübaraid ja mütse. Tallinn, S. Schwarz Pikk tänav nr. 3.

I. Riidevärvitööstus Eestis riidevärvi, mille ehtsuse
Nõudke ja ostke ainult juures ei tule Teil kahelda.
kodumaa saadust Töökoda ja ladu
„Karu“ Tallinn, Vabriku tän. 15

Trikoo- ja sukavabrik O. KILGAS

Tallinn, Prii tänav nr. 3. --- Kõnetraat nr. 2-23.

Esimene mehaaniline trikoo- ja sukavabrik Eestis.

Valmistab:

puuvillast ja villast trikood kangastena trikoo meester. ja naister. pesu, trikoo laste ülikonde, sukke ja sokke, ning igasugust villast ja puuvillast kujutud kaupa.

Kaup nägus ja vastupidav. Hinnad mõõdukad.

Müük ainult engros.

Raadio aparaadid ja tarbed.

K. A. Rütman & Ko. Tallinn, Vene tän. 16. Kõnetraat 31-68.

ENSV TA Riiklik Kirjandusmuuseum
Ef 1157

116849

„The Imaculate conception" (Pühaneitsi ilmutamine). Kunstnik A. Murillo pilt.

Jõulud — Uusaasta.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus.

Käesolevat soovi — kihuta vaenlane kaugele ja too kestev rahu — on just kohane meele tuletada praegusel silmapilgul, mil pühitseme rahuvürsti pühi ja mil pealegi algab uusaasta, uue elu ja soovidega. Käesolev soov maksab nii individuaalse üksiku rahu, kui ka terve rahva ning üldsuse kohta. Pealegi ei näitu tavaliselt rahu alati ja püsivalt inimese isiklikus elus, samuti ka väljaspool seda. Et inimesed ise rahul oleksid ja saaksid teistega rahus läbi, see näib ülim soov olevat. Kes siin „maises maailmas“ on rahul aineliselt ja vaimliselt? Palju ei ole neid, kes maitsevad mõlemaid, seda rohkem on neid, kel pole kumbagi. Kuid ka mõlemate omamisel ei võiks isegi kõige õnnelikum inimene tunda tõsist rahu samal ajal, kui vaevleb ligimene ja ümbruskond.

Miks ei ole rahu?

Näib, et rahu halvavad, puhu osaliselt, puhu üldiselt, nii üksikute inimeste kui rahvuste juures, ühelt poolt selja pööramine rahuõpetusele, mida väljendas sama rahuvürst, kelle mälestuspühi pühitseme praegu; teiselt poolt — nüüdseaja üldtingimused.

Mida suuremad on kultuuri saavutused. mida kõvemini keeb poliitiline elu, seda nõrgemini avalduvad rahvahulkades rahu ja rõõm, millele ühtlugu suurenevad tingimused ja toimingud annavad vähe avaldusvõimalust. See näitub isegi kord aastas ettetulevail jõulupühil, — neil „mugavuse ja süüdatud tulede“ päivil. Rahvas muutub igavamaks. Endistel jõulupühadel olid kohtamised lumistel tänavatel elavamad. Vaikne, püha jõulurõõm on muutunud. Ainult lapsed anduvad täiesti jõulurõõmu naudingulesamuti, muide, talunikud, kes kihutavad hobusega mööda lumihangesid pimedasse kaugusse, „Pühad — tarvis minna külla või kirikusse!“. . . Samal ajal vaatab linnalane tavaliselt ükskõikselt kirikuminekule ja piirdubvaid sooviga tuttavatele: häid pühi!

* * *

Saabub uusaasta!

Võime öelda — hüvasti viirastused, unelused, õnnetused, pettumused! Võime tervitada uutaastat! Vastset elu, õnne, mõtteid, ettevõtteid!

Tervitatakse teineteist uueaasta õnnesooviga. Soovitakse õnnelikku uutaastat! Ja see ongi vastavam soov, sest õnne mõiste haarab parimat, ülimat üldhüvet. Ka üks vanasõna kinnitab: Ära sünni ilusana, sünni õnnelikuna.“ See on aksioom, mille tõsiolu üle võib alati veenduda. Isegi tegelik elu ei eelista muud mõistet kui õnne, ja pentsik olekski soovida teisele õnne asemel muud, näiteks, kas või sama õnnega võistlejat — ilu.

Soovitakse vaid õnnejumalatare kaitset!

Ent õnne kõrvale seadakse veel armastust, nagu väljendab seda muuseas Hispaania rahvalaul: Las' paha ja julmus närbub, las' aeg ja elugi kaob, las' maine õnn möödub, las' vaid iguseks armastus jääb! Ainelise õnne aset võib täita armastus. Inimene võib olla õnnelik ka piskuse juures!

Armastust aga ei saa esitada aineline õnn, järjelikult viimane ei vääri seda.

Inimhulgad kohtavad uutaastat parimate lootuste ja soovidega. Samal ajal aga saatus — see looduse ürgjõud ja algollus, seadab eeskavu kokku maise maailma rändurite, kellest nõrgemail puuduvad eeldused saatuse soovide purustamiseks ja iseendale õnne loomiseks. Üldse võime eitada saatust, võime lugeda endid temast võimsamaks, niipalju kui see oleneb meist endist, kuid kus see on teisiti, kus maksavad täies jõus välistingimused, seal tuleb arvestada neid, mida võetakse tavaliselt saatusena, millele peab alistuma vastu enese tahtmist — see olla ettemääratud! . .

Peatume saatuse mõiste juures nüüd, uueaasta saabumisel, mil inimesed ennustavad tulevikku. Inimesed piinavad teineteist „saatuse“ poolt sunnitult ja vastu enese tahtmist, nii et ise sealjuures kannatavad ja nutavad. Tavaliselt öeldakse, et naiskäsi laskub raskesti meeselu peale; siia juure tuleb lisada üldse vaenu ja pahade soovide kandjate käsi, mis rõhuvad sageli raskemini.

Vastuseks „saatusele“ kas otsekoheses või kaudses mõttes peab meil uueaasta lävel säilima lootus, sama, mis peab olema meie saatjaks surmani. „Mille kõige viimseks kaotame, on lootus,“ sõnab itaalane, ja ta ütleb sellega üldiselt maksva sõna välja. Ei tarvitse sugugi pessimist olla, et tunnistada, et ilmas leidub väga palju viletsust ja et kõige juures, mis inimene ette võtab, võib oodata enam luhtaminekut, kui kordaminekut. Sellepärast on lootus see ankur, mis kinnitab meie jõudu ja näitab teejuhina meile eesmärki.

Loodame, et areng nii kui isiklikus elus, nii ka ühiskonnas, võtab ikka rohkem maad. Areng võib süveneda sügavamale, kui positiivne teadus seda näitab. Möödunud aasta eksisammud ei või meid peatada. Hoopis vastuoksa, neist peame veel õppima, et hoiduda nende kordamise eest eeloleval aastal, mille eduks olgu parimad soovid!

R. Abroi.

Lõikus.

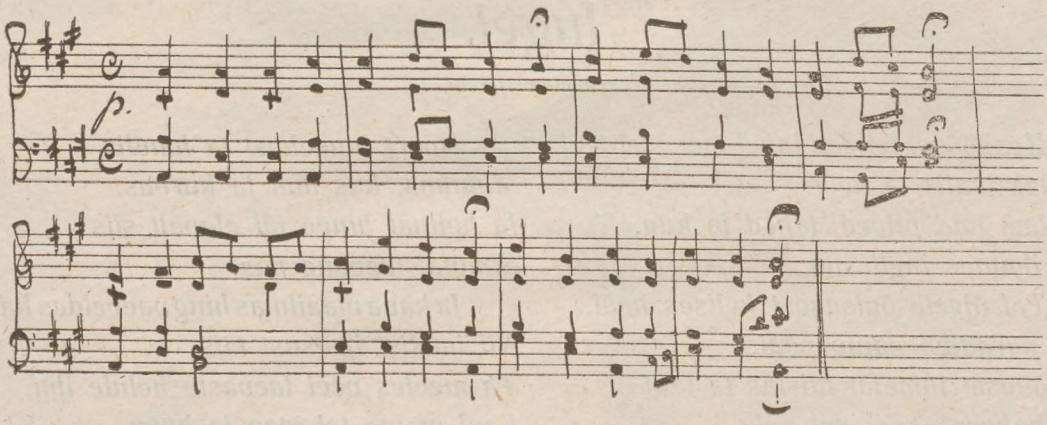

Vuhisedes kõrtest läbi
Langeb vikat valuga.
Lõikus, kallis, kätte tulnud;
Vilja võime koguda.

Aeg on kallis, noored, vanad,
Ilma väli valgendab,
Kuldne vili, oh, mis vaesed,
Siin ja seal ju pudeneb.

Kuldsed vihud kokku kannab
Igaüks nüüd rutuga,
Aeg on kallis, kuldne vili,
Võiks ehk pudeneda ka.

Virgalt vara, päikse tõusul
Tööle siis nüüd algage,
Õhtu eha juba kumab
Töö päev jõuab lõpule.

A. Arro.

Palestiinas.

Professor J. F. Ciongliusky.

Väljendamatud on Palestiina ränduri muljed.

Kui külmavereline sa ei olekski usu küsimuste vastu, kui vähe sa mõtlekski elu peamõistatuste üle, siiski vapustab sind kristliku kultuuri häll nii sügavasti, et kõike silmitsed läbi pisarate — mitte nende pimestavate pisarate, vaid nende, mille läbi on unelus läbem, nii et võid peaaegu haista seda. „Nende samade“ rahulikkude horitsontide keskelt, samade muutmatute eluavalduste keskelt näituvad sulle tuttavad, lapsepõlvest saadik lähedased näod.

Ennäe, lagendikul istus kaevukivile noor naine — araablane, veekruusiga, — jah, see on saamarialane!.. Kuna need teel ettetulevad kalurid vahest ongi apostlid? Ja kas ei oota need värske kalmukünka juures vaesed nutturid „Inimest sealtpoolt mägesid?“ Kuna „Naatsaretis“ noor emake puust hälli juures kas ei ole Jumalaema? Ave Maria! Vaimustatud silmaga rändad „Tiiberiaadis“ piki praegu täitsa tühja mäge, mille nõlvakult millalgi lihtsa kaluri hääl kuulutas tuhandatele „vaimust vaestele“ tõe sõnu, millega toidame endid tänapäevani, ja mis on meile veel praegugi taipamata kauged ja puhtad.

Ent „Jeruusalemmas“ näituvad sulle veel praegugi surmani väsinud sammud ja kajab „Pilatuse võlvikäigust“ hüüd: „Ennäe inimest.“

Oo, imeilus, jumalik muinasjutt! Milline oleks elu ilma Sinu lohutuseta, mis oleks juhtunud inimkonnaga, kui ta ainumaks toeks oleks olnud vilets loogika, kui ei oleks olnud Teda, kes võitis selle naeruväärt loogika, andes käsku: „Armastage oma vaenlasi,“ kuna nutjatele Kapernaumis sõnades: „Tüdruk ei ole surnud, vaid magab“... Mind hoidis põnevuses laine — laine, mis soendus kõigest, millest elab kunstniku süda, mis on täidetud armastusega elu vastu ning nurinaga saatuse arusaamatute otsuste vastu.

Ingel.

Lermontovi järele.

Kesköösel lendas ingel taevasel teel,
Ja tasa laulis ta keel;
Kuulma jäid pilved, tähed ja kuu,
Mis ilmutas ingli suu.

Tal õigete õntsusest helises hääl,
Kes paradiisi vainu pääl,
Ja võimsat jumalat ülistas ta laul
Otsekohesel, taevasel aul.

Noort hingekest ta kandis
Maailma, kus nutt ja kurbus.
Ja helinal hinge jäi elavalt siis
Sõnuta, taevane viis.

Ja kaua maailmas hing vaeveldes käis,
Nii imelist igatsust täis.
Ta meeles veel taevaste helide ilm,
Laul maine tal igav ja külm.

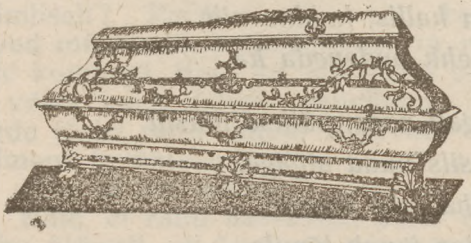

V. Lemberg.

Soovitab oma ärist puusärkisi kallimast kuni kõige odavamini. Metall-pärjad, raudristid ja kõik matusetarbeasjad alati saadaval.

S. Tartu mnt. ja Puuvilja tän. nurgal 2.

„Pühade meeleolu.“

Uueaasta kingitus.

(Prantsuse keelest.)

1.

Vana Rolland, kes juhatas 1870—71 a. sõjas diviisi, saatis meid provitsi. Terve päev läks sõdurite rühm piki lumiseid teid. Kui saabusime kohale, jõudis öö. Lahingu hädaohud olime nagu unustanud.

— Naljurid on need preislased, — tähendas keegi, — pole neid üldse nähagi, kuna meie ju läheme nendega sõdima.

Külas oli kõik vaikne.

— See on justkui kalmistu, — kuuldusid hääled.

Meie koputasime esimesele ettejuhtunud uksele, kuid vastuseks oli vaikus. Maja oli tühi.

— Kurat! — vandus leitnant, — preislased olid siis siin, kui meie sõtkusime lund... Talunikud on pagenud. Tarvis valvel olla...

Meie astusime maija. Jah, ei olnud kahtlust, siin oli vaenlane viibinud. Näha olid pidutsemise jäljed.

Seni kui leitnant mõtles, kuidas satluda vaenlase jälgedele, kuuldus sapööri hääl, kes läks kuuri alla mune otsima. Vana sapöör hoidis poisikest kinni, kes oli aasta kolmteistkümmend; poisike nuttis.

— Ära nuta, — lohutas teda sapöör, kummardades tema üle ja vaigistades ta nuutsumist tiheda habemega, — ma luban sulle, et meie tabame nad! Sa ise surmad ühe.

Meie ei teadnud, milles oli asi. Kui tuli aga leitenant laternaga ja valgustas hobuste talli, selgus kõik. Nurgas lamasid kaks surnut — mees ja naine.

— Isa! Ema! — karjus poiss, kes ei kuulnud vana sapööri lohutussõnu.

Lõpuks muutus ta vähe vaiksemaks ja jutustas meile oma häda. Kui preislased lahkusid juba külast, ei kannatanud isa enam ja teotas ohvitseri, kes juhatas sõdurite rühma. Isa tormas ta kallale, et kägistada teda, siis... ohvitser lasi viia isa ja ema talli ja surmas nad revolvriga.

Oo, — kisendas poiss, — ma tunneksin kohe selle mõrtsuka ära ja surmaks ta! — Äkisti pöördus ta leitnandi poole:

— Võtke mind vabatahtlikuna teenima! Andke mulle püss, ja ma tulen teiega ühes preislasi tagaajama.

2.

— Poiss elas meie juures ja keegi ei söandanud kurvastada teda ja öelda, et sõjaväkke ei võeta vabatahtlikuna kolmteistkümne — aastaseid. Kuid ta nõudis ikka tungivamalt sõduri riideid ja laskeriistu.

See oli uueaasta eel. Kella seitsmeks panime ta magama, et äratada kella kaheteistkümneks, õhtueineks.

Kell ei olnud veel kaksteistkümmend, kui ma astusin poisi tuppa. Ta magas kõvasti, ja põlev küünal ei äratanud teda. Toas oli külm ja ma silmitsesin tahtmatult kaminat.

Oo, harjumuse jõud! Poiss, unustades, et ta on vaenelaps, pani kaminale omad jalanõud, oodates jõulukinki. Milline pettumus ootab teda! Kui üksindasena tunneb ta enese olevat, kui ärkab unest! Minu peast käis tore mõte läbi... Ma lahkusin kiiresti majast, hankisin väikese mõõga ja panin selle jalanõudele.

Kui pöördusin seltsimeeste juure, olid kõik juba õhtueinet võtmas.

Mõne hetke pärast jooksis poisikene meie juure paljas särgis, mõõk käes.

— Vaadake, selle leidsin jalanõudest, — karjus ta, vehkides võõgaga, — elagu Uusaasta! Tema tõigi mulle selle kingituse.

3.

Järgmisel päeval läksime sõjakäigule Nelja päeva pärast saime lõpuks preislaste jälgile. Algas lahing.

See oli hommikul metsas.

Äkisti karjatas poiss:

Kaua tuntud puusärgiäri ja töökoda **A. MELLDORF**

Tallinn, Viruvärava puiestee, 29, : : : : : Estoonia teaatri vastas.

Soovitame suures väljavalikus värvitud, kõikiseltsi riidega ületõmmatud ja tamme puusärkisi, ja kõike tarvisminevaid tarbeasju matuse puhul. Töö kiire ja korralik.

Suures maitserikkas väljavalikus metall-pärgasid alati saadaval.

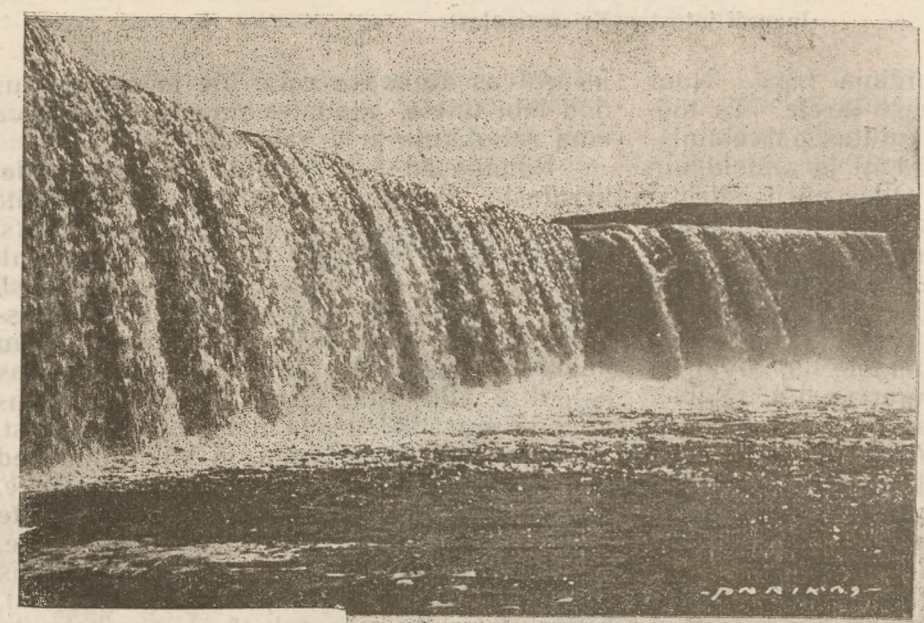

Jägala kosk.

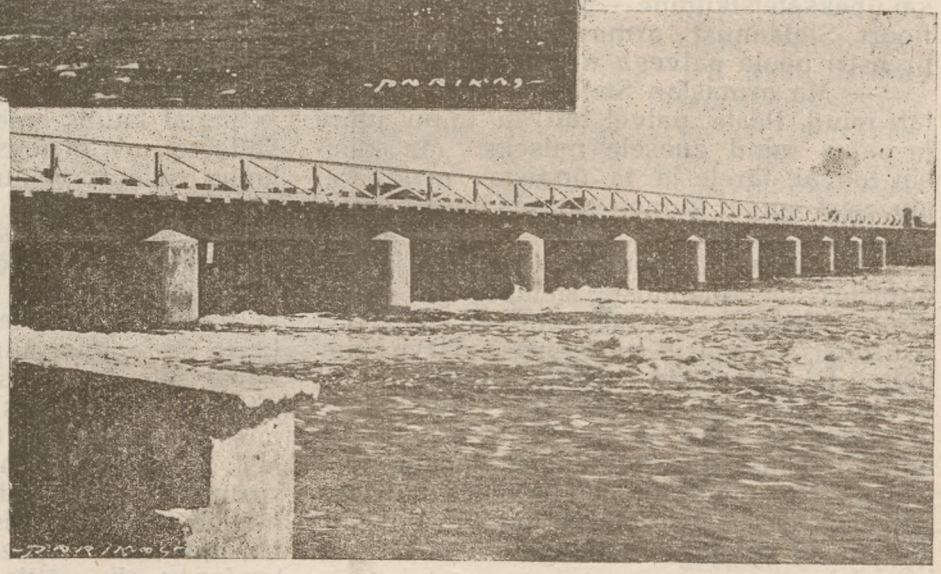

Sild Jägala jôel.

— Ennäe, seal ta ongi! Ma näen teda suure tamme taga . . .

Ta näitas suure puu peale, mille taga tõesti varjas ennast ulaani ohvitser, kelles poiss tundis vanemate mõrtsuka. Ta jooksis sinna poole, kuid — langes maha läbilastud rinnaga! . . .

— Roimar! — karjus sapöör ja sihtis. Preislase hobune langes.

— Edasi! — hüüdis sapöör, — maksame poisikese eest kätte!

Sapöör kargas ohvitseri juure ja tõmbas laskeriista ta käest.

— Tooge poisike siia!

— Ta on suremisel, — oli vastus.

— Kurat võtaks! — hüüdis sapöör, — ma tahan, et ta sureks rahuldatult! — Ta tiris ohvitseri poisikese juure.

Tabatud vaenlast nähes libises naeratus üle lapse kahvatu näo, ja elu justkui pöördus temasse tagasi.

— Metsik roimar! — pomises ta.

Sapöör pani ohvitseri poisikese ette põlvili.

— Löö ta surnuks, mu poisike! Sa tead, ma lubasin ju sulle, et surmad ühe!

Poisike võttis palavikuliselt mõõga, mis lebas ta kôrval. Tõmbas kõik jõu kokku ja lõi, silmi kinni piigistades. Ohvitseri pea muutus vormita masseks, kuna poisike kukkus surnult maha.

See oli sama mõõk, mille ta sai Uueaasta kingituseks.

Veroonika.

Ingerdi jutustus Kristuse ajast.

Veroonikal pidi sündima laps. Noor ema valvas hoolikalt enese järele. Ta töötas vähe, kuna vaba aja kulutas palvetamistele, mis puhastasid ta südant ja andsid uut jõudu ta noorele kehale. Olles pärit patriitsi perekonnast, ta juba esimeste Kristuse õpetuse sõnade ajal vahetas isamaja toreduse lihtsa elu vastu metsionnis. Ja kaks aastat elas ta valjus vaikuses ja täielises üksinduses ja kui ilmus kristlaste hulka, siis näis, justkui kuldkroon ehtiks ta allapoole laskuvat ja tagasihoidliku juustesoenguga pead. Õiglast elu elasid need, kelle juure tuli Veroonika, ja rõõmsalt kohtasid nad tüdrukut, sest tundsid ta hinge pühadust. Ja kui Veroonika sai üheksateistkümne — aastaseks, hakkas ta noort Stefaanust armastama ja pöördus preestri poole palvega neid kihlata.

— Ma armastan Stefanust ja ta armastab mind. Peale palvet tuli ta minu juure ja palus mind enesele naiseks. Ma küsisin taevalt järele ja ta õnnistas meie abielu, sest mina tunnen enese hinges rahu ja vagust rõõmu.

Nii sõnas Veroonika preestrile ja see õnnistas ta ühendust Stefanusega, mille järele lahkusid noored inimesed ühiselust ususeltsis ja asusid hurtsikusse järve kaldale. Ja nad elasid rahulikult pool aastat, ja suur rõõm, mida võib anda ainult usk, ei lahkunud neist ja andis neile võrratut õnne. Kristuse käsud idanesid nende hingedes. Kui nende hääled ühinesid üldiseks palveks, siis isegi loodusejõudud vaikisid, kuulatasid ja tõid nendega ühes kiitust Loojale.

Vilumatu Veroonika ei teadnud, mis tal emaihus, kuid vanemad naisterahvad sõnasid talle sellest, ja Veroonika süda täitus selle rõõmsa hirmuga, mida tunnevad kõik emad, kel on laps südame all. Ja Veroonika muutus ettevaatlikuks, lasles kõik tööd Stefaanusel teha, kuna ise puhkas ja valmistas ennast emakssaamisele. Stefaanus ka valvas abikaasa rahu üle ja sageli istus ööd läbi uneta, vaadates oma lapse magava ema rahulikule ja õrnale näole.

Roomlased leidsid luuraja teadaandel kristlaste varjupaiga ja saatsid sõdurite rühma „seadusevastase usulahu“ tabamiseks. Rühma pealetungimine oli äkile, ja ainult Veroonika ning Stefaanus pääsesid surmaeest, sest et elasid ususeltsist kaugel. Kuid juhusliselt järve juure sattunud sõdurite rühm nägi neid sel ajal, kui Stefaanus tõukas kaldalt paadi, milles istus Veroonika, kahvatu ja murelik lapse ja mehe saatuse pärast. Stefaanus oli kõva jõuga, ja kui roomlased jooksid kaldale, oli paat juba kesk järve. Siis sajas kaitsetute kristlaste keskele noolte sadu ja üks neist tungis Veroonika südamesse.

Ja kukkudes paadi põhjale, ta jõudis pöörduda jumala poole palvega päästa last, ja jumal kuulis ema palvet ning vahetas ta südame, mis ei peksnud enam ja oli surnud, lapse südame vastu. Ja kui Stefaanus, kes oli murest halliks läinud, kummardas ta kohale, nägi ta, kuidas läbilastud südamest ei tilkunud enam verd ja elu pöördus hingetusse kehha tagasi. Veroonika avas silmad ja kuulutas mehele, et tal peksab ainult lapse süda, mis annab neile mõlemile elu. Lapse pärast jätkas jumal Veroonika elupäivi ja ta esimeseks hooleks oli, peale saabumist teisele kohale, õpetada metskitst toitma last. Ja kaua ja kibedalt rääkisid lähedast surmast kurvastatud inimhinged, kuid nende huuled naeratasid siiski jumalale, kes annetas elu ilmsüütule lapsele. Ja kui jõudis sünnitamisaeg, siis võttis laps emalt oma südame ja kuulutas kaebliku häälega ta surma.

Suurest kurbusest tõmbus Veroonika nägu liuska, ta isegi ei näinud oma last. Kuid armuline jumal näitas talle taevast last ja kui Stefaanus mattis hingetut keha maamulda, siis säras Veroonika nägu sama rõõmuga, kui esimeselgi Kristuse järelkäimise päeval.

Pariisi valmisriiete kauplus

Väike Pärnu maantee nr. 36. (Tõnismäe nurgal).

Soovitab igaks hooajaks **meesterahva valmisriideid** suures väljavalikus. **Võetakse vastu tellimisi meeste- ja naister. riiete peale.** Äris saadaval paremad **kodu- ja väljamaa riided.**

Töö headuse eest täielik vastutus. Kõige austusega **P. Põder.**

Kättemaks.

Akadeemik J. Roni.

Igal suvel viibisin Madriidis, käisin härjavõitlustel ja harjusin rahva omapäraste viisidega, nende armastusega sügavate vapustuste vastu. Sageli juhtusin nägema tänavaskandaale, mis nii harilikud seal maal. Üks Hispaania draama, mida nägin möödunud aastal, säilib veel praegugi mu peas.

Ma sammusin pikkamisi mööda inimestest tühja tänavat. Äkisti, mõni samm minust eemal, kajas läbilõikav karjatus. Ma ruttasin karjatuse suunas ja sattusin väiksele põiktänavale. Noor naisterahvas jooksis mulle vastu, püüdes pageda. . . Tal oli käes väike pistoda. Mul õnnestas ära võtta tema käest pistoda. Ma leidsin, et vaja arreteerida see naisterahvas ja sundida minema ohvri juure.

— Õnnetu! — sõnasin ma, näidates kiviteel leava inimese peale, — mida te tegite?

Haavatu katsus püsti tõusta ja lausus nõrga häälega:

— Laske ta vabaks. . . Palun teid!

— Ma ei mõtlegi. Ta saab karistatud.

— Ma ei taha seda, — jätkas ta, — teil pole õigust kinni pidada seda naisterahvast. Ma ei kaeba, kohtul pole midagi tükkida selle asja sisse...

— Kuidas arvate, olgu nii. . .

Ma lasin naisterahva käe vabaks. Ta põgenes je kadus ööpimedusse. Ma otsustasin abi kutsuda. Naabriuksed avati, ja majadest ilmusid inimesed laternatega. Ma sidusin haava kinni. Noahaav oli sügav, kuid mitte kardetav.

Haav ei ole elukardetav. Olge rahulik. Teie paranete kiiresti, — sõnasin haigele.

— Tänu jumalale, — ohkas ta kergenduse tundega. Ma juba arvasin, et ots on käes. . .

— Kas elate kaugel siit?

— Ainult mõni samm maad. . .

— Sel korral võite koju minna. . .

Meie läksime väikese, puhta majakese juure. Perenaine võttis meid suure loetle-

Eesti maastik. — „Talv“.

Meesterahva rätsepaäri **M. Andreesen**

Tallinn, Rataskaevu tän. 14-4. :: Kõnetraat 17-54.

Olen saanud Inglismaalt kõiki sügise- ja talvehooajaks tarvisminevaid meesterahva :: **palitu-, ülikonna-, fraki- ja smokingriideid, kasukanahku ja -kraesid.** ::

misega vastu. Haige asetasime voodile Ma sidusin uuesti haava. Tahtsin lahkuda, kuid haige peatas mind,

— Ärge minge. . . Mul on palavik. Ma ei saa kohe magama jääda. . . Teie olite nii hea ja kergendasite mu kannatused...

— Teie ei tohiks rääkida. . .

Ta vastas paluva häälega:

— Palun teid. . . Ma räägin tasakesi...

Ma tahan teid pühendada sündmusse. Pean ütlema, et ma olin selle hoobi ära teeninud. Seda oli vaja ette näha. . .

— Seletage, miks te ei tahtnud, et ma oleksin kinni pidanud selle naisterahva?

— Vaene tüdruk . . . kinnitan teile, tal pole süüdi. . .

— Kes teid siis haavas?—küsisin mina hämmastanult.

— Mind haavas armastus. . . Kirg, mille ees kustuvad igasugu roimad. . .

— Rääkige. . . Ma kuulan teid.

— Teie väljarääkimise järele otsustan, et teie ei ole hispaanlane. . . Teil ei ole Hispaania aktsenti. Teie olete nähtavasti prantslane. Kui teie tulite Pariisist, siis nägite kunstikogus Benardi maali, mis kujutab Hispaania tantsu!

Kunstnik andis selgesti ja täpselt edasi seda ilust stseeni. Pean teile ütlema, et hispaanlased on segased rahvustantsudest, need joovastavad meid enam kui ükski viin.

Manuela oli esitantsijanna trupes, mida ma hakkasin jälgima, jättes omad asjad kõrvale. Tüdruku järele valvas hoolega vanamees. Ma otsisin sageli vanamehega riidu, rääkisin temaga haavavalt. Neil korril lepitas meid Manuela. Viimane hakkas mind armastama, ja otsustas vabaneda vanamehest. Kord öösel, kui kõik magasid, tõusis ta tasa voodist ja tuli minu juure. Ta ei oleks hispaanlanna, kui tal ei oleks kättemaksu tunne armastusest võimsam. Ta juhtis minu magava vanamehe juure ja surus mulle pihku terava noa . . . Siin vaid ma tundsin selgesti, et ma pole hispaanlane. Ma ei võinud täita ta soovi. Siiski tundsin, et kui tahan vallata seda tüdrukut, pean ta vabastama sellest türranist. Manuela nägi, et ma kahtlen, ja sõnas mulle häälega, mis värises vihast.

— Surma ta . . . Kui sa seda ei tee, vannun, ma ei suudle sind iialgi. Ma ei teadnud, mida teha.

— Ärata ta üles, — sõnasin ma, — meie saama võitlema . . .

— Sa räägid, et armastad mind — lausus ta väljendamata õrnusaga. — Te mu tahtmise järele. . . .

Kuid magav inimene paraliseeris mind.

— Manuela, — palusin mina, — pageme siit, minu lapsuke! Ma ei taha, et meie õnn oleks ehitatud mõrtsukatööle. . .

Ta silmad sätendasid.

— Lurjus! — sõnas ta.

— Ükskõik, kuid mitte täna, — sosistasin ma vaevalt kuuldavalt.

Ta taipas.

— Homme? Ma usun sind! Nüüd lähme.

Meie viibisime terve öö üheskoos. Oo! Ilmaasjata ei öelda, et hispaanlased mõistavad armastada . . . Kui palju tuld, iharust neis naisis! . . Palja meeletuletuse juures põlen veel praegugi . . .

Järgmisel hommikul pagesin häbematult.

— Ennäe, — lõpetas haige, — ma olen ta ees süüdlane. Ta kättemaks on arusaadav . . .

Lumililled.

(Luule proosas.) — Viki Kärkkainen.

Kui päike tõuseb talvhommikul härmatuse ja lumega kaetud metsade tagant, ta vaade kohtab vaid säravat lund, külmi lumihangi, külmanud jõgede valget tasapinda.

Vaadake siis, teie unised inimesed, sellele valgele lumiväljale, ja teie näete, kuidas päikene võib ka talvel teha imet.

Justkui salanõiduste väel tõuseb lumiväljade külmast rüpest lugemata rida punaseid roose. Roose, mille õõtsuvais õietuppedes säravad heledad, justkui teemandid, rõõmsad pärlid.

Igalpool, kuhu sa vaatad, näed vaid roose. Lumiväljad, mis olid alles sinkjasvalged, muutusid põlevateks, punasteks roosiväljadeks. . .

Igaltpoolt kuulduvad juba elu hääled. Tekib liikumine. Hääled kuulduvad küladest, teilt ja metsade võlvidelt.

Roose valdab elev vaimustushoog. Rõõmsate, säravate lainetena kiiguvad miljonid punaste lillede salgad. Nad tunnevad, et nende elu on tervikuna selles heledas päikeses. Sellepärast nad naeratavadki nüüd talle armastuse ja poolehoiu õnneliku naeratusega.

Nad armastavad päikest. Armastavad nii, et surevad ta tuliste suudluste all. Kuuma aroomina tõusevad kõrgele õhku.

Ka minu rinda katavad sageli talvised lumiväljad, külmad lumihanged. Ent neist võivad sageligi välja lüüa punased roosid...

Kui nemadki võiksid tõusta aroomina õhku . . .

Eesti maastik. — Jõulukuu.

Graveerimise ja metallipressimise tööstus
„Estopress“
Tallinn, Kontor: Puuvilja tänav 2.

Gravier-Prägeanstalt
„Estopress“
Tallinn, Comtoir: Puuvilja tänav 2.

Vanasõnad ja mõtteterad.

Kogunud R. A.

Valel on lühikesed jalad.
(Eesti vanasõna).

Puhtus on vaeste toredus.
(Inglise vanasõna).

Kes kannatab, see võidab.
(Shoti vanasõna).

Kes kannatab, see kaua elab.
(Eesti vanasõna).

Kes ei kannata, ei võida.
(Itaalia vanasõna).

Au on enam väärt kui raha.
(Prantsuse vanasõna).

Keele peal mesi, keele all jää.
(Vene vanasõna).

Palu, kui saaksid sa juba homme surma saagiks.
(Toskana vanasõna).

Iulge päralt on maailm. (Saksa vanasõna).

Ilma soola-leivata läheb kõne vaevaga.
(Vene vanasõna).

Olgugi päev väga pikk, õhtu tuleb kord ometigi.
(Inglise rahvalaul).

Isa, kes ei lase pojal õppida mingisugu käsitööd ega ametit, kasvatab temast varga.
(Braama kirjad).

Ta varastas sea ja kinkis sõrad jumala nimel vaestele. (Hispaania rahvasõna.)

Ta läheb läbi metsa ja ei leia põletispuid.
(Vene rahvasõna).

Keelepiste on pahem kui odapiste.
(Prantsuse vanasõna).

Hanesulg haavab sagedasti enam kui lõviküüs.
(Hispaania vanasõna).

* * *

Allez en avant, et la foi vous viendra.*)
(d' Alembert).

A coeur vaillant rien d'impossible.**)
(Iacques Coeur).

Õpi, nagu peaksid sa elama igavesti; ela, nagu sureksid sa juba homme. (Ansalus de Insulis).

Kes tühjad asjad jätab hooletusse, langeb varsti nende ohvriks. (Ecclesiasticus).

Laske seda, kes tahab liigutada maailma, esiti liigutada iseennast. (Sokrates).

Mitte elust, vaid iseenesest oldakse tüdinenud.
(Garmen Sylva).

Et Saksamaa keisrid kaua elavad, on tuttav. Võib olla, kardavad nad surma või kardavad seal ilmas jälle Napoleoniga kokku puutuda. (Heine).

Kui ma mõttetarga silmaga vaatan inimeste mitmesugu askeldusi ja ettevõtteid, siis leian vaevalt küll, mis mulle mitte jõle ja kasuta ei paista olevat.
(René Descartes).

Elu on maantee, kus kaitseta olevus oma nõrkade jõududega maha tallatakse ja sõlkutakse.
(Bismarck).

Ütle mulle, keda sa imestad, ja mina ütlen sulle kes sa oled. (Sainte-Beuve).

Naise headus, mitte tema õrn pilk, võidab minu südame. (Shakespeare).

Doogmad muutuvad ja meie teadmine on petlik; loodus aga ei eksi: ta käik on kindel ja ta ei varja seda. (Arthur Schopenhauer).

---

*) Astuge edasi, siis tuleb usaldus.

**) Vapral südamel ei ole üski asi võimata.

Mitmesugu rahvuste huumor.

Hollandi humoor:

Hollandi talunik on tavaliselt pika kasvuga, kehakas mees ümmarguse näoga, rõngad kõrvades, kalevist mütsi ja laia pükstega. Linnalane aga on riietatud euroopaliselt ja peab enne lõunasööki tingimata minema kohvikusse jooma kadakasegu. Ja siin kohvikus jutustatakse kõige naljakamaid anekdoote. Allpool üks neist:

Talunik, kes kaupleb piimaga, tulles linna peatus tänaval, et vaadelda kohtuhoonet ja küsis möödaminevalt advokaadilt: „Mis hoone see on siin?"

— Veski, vennas, kas sa ei näe ise?

— Ah! Ma nii mõelsingi — siia tuleb nii palju eesleid, koormatud kottidega.

Advokaat, kel oli kaenla all kõvasti täistopitud kirjamapp, ruttas kohmetult minema.

Soome balletikunstnikud Elo ja Iris Kuosmanen'id.
(Nende kavatsuse puhul Eestisse ringreisile tulla.)

Saksa humoor:

Vaeste, kuid väga jumalakartlikkude vanemate tütar sõbrustas noore kunstnikuga, kel õnneks oli rikas isa. Parajal ajal selgusid „tagajärjed;“ vaesed vanemad olid meeleheitel ja sügasti ärritatud tütre ülalpidamise tõttu, kes oli astunud libedale teele; nad ähvardasid teda majast välja visata, sest kunstnik avaldas kindlasti, et abiellu àstumisest ei või juttugi olla. Nooremehe isa, kuuldes õnnetusest, otsustas päästa poega ja saatis petetud tüdruku vanematele kakstuhat marka. Raha võeti sügava tänuga vastu. Ema isegi nuttis rõõmu pärast, hüüdes: „Meie panime alati oma lootust jumala peale, ja ta ei jätnud meid häda sees maha!“ Ent isa lisas: „Milline kahju, et meil on ainult üks tütar!“

Hiina humoor:

Provintsi kuberner Sa-Schan-Fun tabas oma naise, lusa Fai-Hin-San'i mandariini Junan-Hoi kaissust. Arved õiendati lühidalt: Truuduse murdjal naisel lõigati juuksed ära ja tõmmati kaks esimest hammast välja, kuna mandariin mõisteti surma pea maharaiumise läbi.

Junan-Hoi asetati suurele platsile ühes tosina roimaritega, kes olid samuti mõistetud teise ilma, kus pole suuri teid ega rändureid. Mandariin lükati põlvili ja paljastati ta kael.

Timukas „Läbilõikav Mõõk“ töötas säärase jõu ja kiiruga, et, olgugi, et mandariini pea sai keha küllest samal hetkel lahti lõigatud, teras läks lihastest läbi justkui välk, ja õnnetu inimese pea jäi läbilõigatud kaelale justkui alussambale.

Timukas ja sõdurid läksid liiku jooma töö peale, jättes surnukehad linduderoaks tänavale.

Väljas oli kõva külm. Junan-Hoi verised haavaäared külmasid kiiresti kinni, ja ta pea võttis endise asendi. Mõne hetke pärast riivas mandariin käega oma nägu ja sõnas: „Imelik . . . mulle näib, et ma elan.“ Ta tõusis püsti, astus mõned sammud ja veendus, et ta tõesti elab.

Et külm muutus kõvemaks. läks ta söögimaija, et soojendada ennast teeklaasi juures. Kuid see oli talle saatuslikuks. Ta läbilõigatud kaela kiud ei olnud veel jõudnud kinni kasvada, kuna tee soojuse mõjul sulas veri, mis oli väljas külma käes kinni külmanud, Ta ei jõudnud teedki ära juua, ta pea vankus imelikult ja kukkus põrandale, kutsudes esile üldise segaduse ja külaliste pagemise söögimajas.

Inglise huumor:

— Mida te tunnete, tantsides minuga, mister John?
Mida ma tunnen? Oma armukadeda naise kärsitust, miss Mary!

Ameerika huumor:

— Samal ajal, kui ma liigun kelgul edasi ainult üks jalg maad, toob minu kapitaal mulle kasu kümme dollari. Säärase sissetuleku juures võib muretseda endale Euroopas hea tiitliga mehe!

Prantsuse huumor:

— Nagu teie koduse balleti balleriinad, meie nõuame teilt: 1) vabadust . . . armastust 2) ühtlust, . . . ülalpidamist ja 3) vendlust . . . (õigust pidada meil igaühel kolme onupoega.)

Itaalia huumor:

— Kas teile meeldis signoriina Fabia laul, markiis?
— Oh ei, krahvinna! Ma ei armasta kontraltot. Niisuguse häälega lauljanna näib mulle naisterahvana, kes on alla neelanud meesterahva.

Austria huumor:

— Avaldades mulle armastust, kordas leitnant viiskümmend korda: „ma armastan teid.“
— Nähtavasti mõtles ta samal ajal viiekümnest tuhandest sinu kaasavarast.

Vene huumor:

— Teie panete terve vagunitäie inimesi häbenema. Kas võib siis iseendaga suudelda ja veel nii kõvasti.
— Ma lähen iseenese pulma ja kordan nüüd oma osa.

A. Järv & K. Aloe

I-se järgu meesterahva rätsepa äri.

Niguliste tän. nr 9.

Valmistab Inglis kui ka omamaa peenematest riietest ülikondi, kõige uuema Ameerika metoodi järele.

Äri on lühikese aja jooksul haruldase suure lugupidamise võitnud.

Optika-mehaanika kauplus ja töökoda

F. HAUSEN endine P. Rebenits **Tallinnas, Pikk t. 31**

Kaupluses saada: prillid, näpitsed, lornetid, monoklid ja nende üksikud jaod, **prillide meniscen klaasid kõik Nr. Nr.** kiikrid, pikksilmad, luupid, tasku, paadi-, motoori- ja laevakompassid, õhu- ja ihusoojuse mõõtjad, ilmaklaasid, paralelljoonelauad, juukselõikamismasinad jne. jne.

Töötoas valmistakse: kõigeparematest, väljamaa kombineeritud klaasidest arstitähtede järele igasugu prille;

Parandatakse korralikult ja ruttu ülevalnimetud asju, päevapildi-aparaate, maamõõdu-riistu jne.

Teritakse arsti lõikusriistu, habemenuge, kääre jne.

ELEKTRO-MEHAANIKA JA AUTO-PARANDUSE TÖÖKODA

R. F. SAARM & Ko

JAKOBSONI (VLADIMIRI) TÄN. NR. 71-b

Kõnetraat 23—30

TALLINN

Söögimaja

Suurel turul, nr. 7.

Alati saadaval:
hommiku-, lõuna- ja õhtusöögid.
Alkoholita joogid parematest vabrikutest.
TEENIMINE KORRALIK
Aupaklikult
OMANIK

Õmblustöökoda

TALLINNAS

NIINE TÄN. NR. 2, KR. 4.

Võtab vastu igasugu naisterahva õmblustöösid: kleitisid, plusesid, mantleid, kostüüme jne.
Töö on hea.
Tellimised täidetakse ruttu ja täielise vastutusega.

Kunstiline päevapiltide suurendamise tööstus:

„ESTOPILT“

TALLINN,
Terase tän. nr. 16-2.

Võtab kõiksugu piltisid (Portreesid) suurendamiseks vastu.

Töö on kiir ja hea.

Hinnad väljaspool võistlust.

Ärge unustage ostmast pühade ja uueaasta lauale Kõige soodsam ostukoht.

Värskeid lillesid

LILLEÄRI PIKAL TÄN., 38

Head uut aastat soovib

K. ja M. SINKA

Tallinnas

NARVA M. NR. 50.

Ilu-, tarbe-, lastemänguasjade tööstus ja kauplus

Suurim lastemänguasjade tööstus Eestis

Müük en-gros ja en detail

Odavalt müüa

kübaraid, rinnaesiseid ja muud pudukaupa

V. Pärnu m. nr. 12, V. Pärnu m. nr. 12.

Võtan tellimisi vastu mantlite, kleitide ja kostüümide peale

Töö on korralik. Hind odav.

Palun vaatama tulla.

Odra tän. 4-14 Austusega A. PIHEL.

Nädala pildileht „Laupäev,“

mis sisaldab igas numbris c: a 30—50 pilti kodu — ja väljamaa sündmustest, peale seda huvitavat lugemismaterjali.

Maksab	1/1 aastas	Mk.	1000.—
	1/2 „	„	525.—
	1/4 „	„	285.—
	1 kuu	„	100.—

Ettetellijad, vähemalt 1/4 aasta peale, saavad hinnata „Laupäeva“ nr. 1, 2 ja 3, mis ilmunud 1924 a.

Antke rahvale mis rahva kohus!

„RAHVALEHT“

on ajaleht kõigile.

Inimene, kes kord „Rahvalehte“ lugenud, on juba tema alaline sõber. „Rahvaleht“ on igas majas oodatud külaline, olgu see linnas vôi maal.

Milles seisavad selle põhjused:

„Rahvalehes“ leiab lugeja kõiki seda, mida ta teistest lehtedest seni asjatult on otsinud. Kõik mis ilmas sünnib huvitavat ja põnevat — peegeldub „Rahvalehe veergudel nii sõnas kui pildis.

„Rahvaleht“ ei seisa ühegi kildkonna teenistuses. Ta ütleb tõtt kõigile suu sisse. Lehe juhtkirjad on lühikesed, kuid selle eest sisurikkad. Teaduslikkude kirjutuste kõrval leiab lugeja põnevaid romaane ja jutte. Samuti annab „Rahvaleht“ oma lugejatele tulusaid näpunäiteid igapäevases elus. „Rahvalehes“ on lugejatel oma nurk, kus lugejad võivad vahetada mõtteid küsimuste üle, mis neid huvitavad.

„Rahvaleht“ ilmub igal keskädalal ja laupäeval ja toob kaks korda nädalas lugejatele kokkuvõtlikult seda, mida pakuvad päevalehed seitsme päevuga. See hoiab kokku lugejal aega ja raha.

„Rahvaleht“ maksab postiga koju kätte saates ainult 100 marka veerandaastas. Tellida võib igast postkontorist teiste lehtede tellimiste vastuvõtjailt Üksiknumbrite hind 5 marka.

Praegusel kitsal ja tööpuuduse ajal tuleb „Rahvaleht“ oma lugejatele sellega vastu, et teenistuse ja korteriotsimise kuulutused poole hinnaga lehes avaldab.

„Rahvalehe toimetus ja talitus asuvad Tallinnas Postkast 182 telefon 2-81.

Perekonnaleht „Õhtu Tuled“

on kõige huvitavam ajaleht Eestis. 1925 aastal ilmuvad romaanid „Õnne võtmed,“ „Roosa aiamajasaladus,“ „Kotkapojad,“ „Portugaali-Eestikeele sõnaraamat.“

Hind aastatellijatele 400. 1/2 aast. 200. 3 kuud 100.

Toimetus ja talitus Tallinn, Rataskaevu t. 18.

„Naisterahva Elu“

on **kõige huvitavam** ajakiri terves Eestis.

Tellimise hind

670 mrk. aastas
340 „ p. aastas

Üldine ajakirjanduse kontor, Harju t. 39

A/S. V. Schneider & Ko. kaupluse ruumid Tallinnas.

Kõige suurem terase, raua, ehituse materjaalide, käsitööriistade, põllutöö ja kõiksugu masinate kauplus Eestis.

Suur ladu kõiksugu õlides ja masina rihmades.

Oma sahaterade ja asside vabrik.

Kaubanduse ja tööstuse Aktsiaselts

V. Schneider & Ko.

Tallinnas

Estonia puiesteel nr. 19

Tartus osakond Raatuse t. 13

Jôulu ja uueaasta kingitusi
mitmekesises valikus saadaval

GEORG STUDE

juures

Tallinn, :: Pikk tän. 16.

Kaubamaja
Th. Kaarman.
Raatuse tän., 10.

Portselaan.
Klaaskaubad.
Köögiriistad.
Lambid.

Müük engros ja üksikult.

Minuti peal õige käiguga
seina, tasku ja laua kellasid,
kuld kihla ja laulatuse sõrmused,
ja kõiksugu hôbeasjad ostate
kõige odavamalt
H. MÄLL'i ärist
Müürivahe tänav 9
Ostan kulda ja kalliskiva.

Tervishoidliseks ja
arstliseks otstarbeks,
korsettide tööstus
A. VALDT
Tallinn, Maakri tänav 24, krt. 3

PÕHJA KINNITUS-AKTSIA-SELTS TALLINNAS

toimetab kõiksugu varanduste kinnitust:

TULE & MURDVARGUSE VASTU, KAUBAVEO (transport) VEOABINÕUDE, VÄÄRTUSTE, JA REISIJATE ÕNNETUSTE JA KODULOOMADE KINNITUS.

Peakontor: Tallinnas, Suure Karja tän. Nr. 20.
Telegrammi aadress: Põhjatuli. Kõnetraat Nr. 1007

AGENDID IGAS LINNAS, ALEVIS ja MAAKONNAS.

Esimene Eesti kroomnaha vabrik

alkspargi tänav 26

pargib vasika ja lamba nahku chromiks üksikult ja hulgaviisi.

Vastuvõtmise kohad peale vabriku: **Tartus**, J. Resvovi, Kaubahoov nr. 17. L. Luhti, Suurturg nr. 12, **Elvas**, Jaan Marguse kaupluses. **Pukas**, H. Kuusi kaupluses. **Valgas**, O. Maeritz'i kaupluses. **Võrus**, H. Kolberg'i kaupluses. **Jõgeval**, P. Jürman'i kaupluses. **Põltsamaal**, K. Jürman'i kaupluses. **Laiusel**, Tahkvere põllum. selts ja R. Davel'i kaupluses. **Pärnus**, R. Raets'i ja Ko. kaudluses. **Kilingi-Nõmmel**, A. Olssaar'i kaupluses. **Viljandis**, A. Rikkarti kaupluses. **Türi-Allikul**, Tarvitajate seltsi kaupluses. **Paides**, J. Leitmammel'i kaupluses. **Tapal**, J. Lassur'i kaupluses. **Rakveres**,, J. Hochini kaupluses **Haapsalus**, E. Evaldi kaupluses, **Väike-Maarjas**, K. Länemets'a kaupluses. **Amblas**, J. Smirnovi kaupluses. **Võhmas**, H. Kallmann'i kaupluses. **Karski-Nulas**, J. Kuisalas'e kaupluses. **Paluojas**, H. Rist'i kaupluses. **Saaremaal**, V. Liivmann'i kaupluses. **Jõhvis**, A. Villers ja Ko. kaupluses. **Iisakus**, J. Maasiku' kaupluses.

A. Raudsep'a trükk, Tallinnas.

Köidetud 4. juunil 1928.